

at faa en meget god og passende Rente af de Penge, som ere satte i disse Ejendomme, nemlig over 4 pCt. Ellers har Hospitalet af sin Formue kun $3\frac{1}{2}$ à 4 pCt., hvilket for øvrigt ogsaa er oplyst af den meget ærede Minister. Det er altsaa ikke værdt at beklage Hospitalet saa overordentlig meget over den Transaktion, der er flet, da disse Grunde bleve solgte. Hvis man vilde tænke sig, at Hospitalet maaste selv kunde have faaet Brug for disse Grunde, maa det bemærkes, at de vare for smaa til, at de havde mindste Værdi for Hospitalet som Byggegrunde. Grunden til, at Hospitalet holdt paa disse Grunde, var kun den, at man ikke vilde have store Kæferner byggede lige over for Hospitalet, men da man først kom til den bestemte Anstuelse, at det var absolut nødvendigt at flytte Hospitalet, saa var der ikke længere nogen Grund til at holde paa disse ubebyggede Grunde.

Jeg gaar dernæst over til Spørgsmaalet om Huslejen, og der kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Minister sagde. Da Direktøren modtog Hospitalet, vare disse Ejendomme ikke overtagne af Hospitalet; der var da kun Prioriteter i dem, som ikke gjorde ham nogen som helst Ulejlighed. Men da Hospitalet saa blev nødsaget til at tage Ejendommene i sin Haand, og de skulde bestyres af Hospitalet, fandt jeg, at det var i og for sig en billig Bestyrelsesmaade at give Direktøren en Lejlighed i disse Ejendomme og saa lade ham bestyre dem. Ingen kan med Rette paastaa, at det er nogen dyr Bestyrelsesmaade, tværtimod, og jeg indser ikke, hvad Forpligtelse Direktøren skulde have til at overtage Bestyrelsen af dem uden nogen som helst Godtgørelse. Hvorledes det er gaaet til, at den Skrivelse, som har bemyndiget ham til at tage sin Lejlighed i Besiddelse, ikke er kommen ind i Ministeriets Kopibøger, kan jeg virkelig ikke bestemt husse. Men det er sandsynligt, jeg tror i alt Fald, at det er gaaet saaledes til, at den mundtlige Bemyndigelse havde han faaet for længe siden, men da saa Regnskabet skulde aflægges, kom han op i Ministeriet og sagde: Som Regnskabsbilag maa jeg ogsaa have en skriftlig Bemyndigelse, og saa gav jeg ham den. Saaledes er det vistnok gaaet til. En mundtlig Bemyndigelse har han, som sagt,

haft længe forinden, saa at den formelle Fejl, hvis det er en Fejl — jeg ved ikke, hvorfor jeg uden videre skal anerkende det for en Fejl — at den ikke er indført i Ministeriets Kopibøger, tager jeg med Ro; jeg synes, at det i og for sig er en temmelig ligegyldig Sag. Det forekommer mig, at der ikke var mere at svare paa, hverken over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) eller over for, hvad den ærede Ordfører sagde, i alt Fald kan jeg ikke husse det og skal derfor ikke trætte det høje Ting videre med denne Sag.

Ordføreren (Tutein): De Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), give mig Anledning til at sige et Par Ord. Det ærede Medlem bebrejdede mig stadig Hertallets Stilling over for, hvad han kalder den teologiske Bevilling af 2,000 Kr. til en Rejse til Amerika, og saa sagde det ærede Medlem i den Anledning, at der var ikke Tvivl om, at enhver teologisk Bevilling vilde blive vedtagen af dette Ting. Det ærede Medlem maa ikke rigtig have sat sig ind i de Vædringsforslag, der forelægges til dette Ministerium, thi saa vilde han vide, at foruden det Vædringsforslag, som det ærede Medlem kalder teologisk, findes der to andre, nemlig Vædringsforslaget Nr. 49, ved hvilket Udvalgets Flertal foreslaar at nedlægge Understøttelsen til utilstrækkelig lønede Præsteembeder med 10,000 Kroner. Det andet er et Forslag af Ministeren om at bevilge 1,500 Kroner til kirkehistoriske Foredrag, og det har hele Udvalget været enig om at nægte, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlems Paastand, at enhver teologisk Bevilling strider uden videre gennem Finansudvalget og Tinget, kan lade sig forsvare; den er ikke ganske rigtig.

Dernæst mente det ærede Medlem, at jeg havde handlet urigtig ved at tage hele Sagen om Frederiks Hospital frem paa den Maade, hvorpaa jeg har gjort det, fordi den ikke er tilstrækkelig oplyst. Men ved det ærede Medlem da ikke, at her i dette Land bliver en Sag ikke oplyst, før der bliver staaet et Menneske ihjel. Historien om Søladetademiets ligger nu fuldstændig oplyst, om den lille Sagovre i Aarhus om en